

Nåas Sløjden, burde have været rettet mod Ministeriet og ikke mod Sløjdsinspektøren. Ja, siger saa de ærede Medlemmer — og det blev meget stærkt fremhævet af det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) — men det er dog Sløjdsinspektøren, der er Ministeriets Raadgiver, og efter en Pjese, som jeg for øvrigt ikke har læst, fremstillede det ærede Medlem det, som om Forstanderen for Askov-Nåas Skolen gør gældende, at i den raadgivende Forsamling sidder han sammen med Aksel Mikkelsen og en Hjælper af eller i hvert Tilfælde en Meningsfælle af Aksel Mikkelsen, Forstanderen for dansk Sløjdscole, og naar de gør en Indstilling, er der altid to imod een. Det er rigtigt; men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvis jeg, hvad jeg selvfølgelig ikke kan og ikke vilde være berettiget til, i dette Ting kunde fremstille, hvorledes disse Indstillinger har været, og hvorledes Ministeriet har stillet sig til dem, vilde det ærede Medlem erfare, at man meget ofte ikke følger Flertallets Indstilling; adskillige Gange har man ikke fulgt Aksel Mikkelsens Indstillinger. Dette er ikke Stedet til at fremlægge de Forhandlinger, som foregaar mellem Ministeriets forskellige Inspektører og Ministeren, men, som sagt, Ministeren har meget ofte ikke fulgt Indstillingerne.

Navnlig med Hensyn til Tilskudsfordelingen, som der blev klaget saa stærkt over, og som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) var inde paa, maa jeg hævde, at man følger faste, bestemte Regler. Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal igen — jeg gennemgik det jo ved Finanslovbehandlingen sidste Foraar — men kun minde om, at disse Regler er vedtagne ved Forhandling mellem de to Sløjdretninger under den foregaaende Kultusminister. Der blev afholdt et Møde, hvor man blev enig om Fordelingsreglerne, og jeg maa altsaa hævde, at disse Regler følges meget strengt af Ministeriet. Indstillingerne har ikke altid været korrekte efter disse Regler, det er rigtigt. Der har været Tilfælde, hvor Ministeren ikke har kunnet følge Inspektøren, fordi Reglerne ikke er blevet fulgt strengt, men i Ministeriet har vi altsaa gjort os Umage for at overholde dem saa vidt muligt; og jeg kan efter min bedste Overbevisning ikke se, at den Tilskuds-

fordeling, der har fundet Sted, har været til Ugunst for Askov-Nåas Sløjden. Tværtimod, Askov-Nåas Sløjden har faaet rigeligt, hvad der kunde tilkomme den efter disse Regler. Men, siger saa det ærede Medlem fra Esbjerg, det er en Fordeling efter Elevtal! Ja, men det blev man jo enig om den Gang. Nu gør det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Fordelingsmaade vist ikke er helt korrekt, idet Askov-Nåas Sløjden har Lærere ved flere Skoler, hvor Elevantallet er ringere. Dette har jeg ikke været saa opmærksom paa, men jeg skal tage Hensyn dertil og se, om der kan ændres noget i en Ordning, som jeg tænker mig kan gennemføres, og som jeg senere skal omtale. Jeg maa sige, at man af Forhandlingerne her faar Indtryk af, at der kun er Talsmænd for den ene Part, men jeg tvivler nu ikke om, at der her i Tinget ogsaa findes Ordførere for den anden Part — de ønsker blot ikke at faa denne Strid uddybet mere, end den allerede er. Givet er det jo dog, at der her i Landet findes adskillige, som foretrækker den danske Sløj, den Form for Undervisning, som Aksel Mikkelsen er Forkæmper for.

Det, der andrages om, mener jeg altsaa at maatte afvise. De Anker, der rettes, er næsten alle misforstaaede, og det Tilsyn for hver Retning, der ansøges om, mener jeg ikke at kunne gaa med til. Under det Arbejde, jeg har gjort, har jeg ikke, som det ærede Medlem fra Esbjerg mente, været ligegyldig overfor Sløjdsagen, thi det er en Sag, som har ligget mig i allerhøjeste Grad paa Sinde, fordi Faget interesserer mig personlig stærkt — jeg har været Sløjdmænd fra min Ungdom — og det har været mig om at gøre at finde en Ordning. Jeg haaber ogsaa nu at kunne faa gennemført en Ordning, der kan virke tilfredsstillende til begge Sider. Sligt tager imidlertid sin Tid. Der har været ført Forhandlinger, og der skal forhandles videre til begge Sider. Der var ganske vist et Tidspunkt, da det saa ud, som om Forstaaelsen skulde bryde, men i de sidste Dage synes der atter at vise sig Udvej for en Ordning, som jeg tror vil tilfredsstille begge Parter — de Herrer maa blot have lidt Taalmodighed. Jeg tænker, at jeg, — omend ikke i denne Samling saa i